

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1965 Nr. 171

A. TITEL

*Statuut van het Internationale Gerechtshof;
San Francisco, 26 juni 1945*

B. TEKST

De Engelse tekst van het Statuut is bij Koninklijk besluit van 21 december 1945 bekendgemaakt in *Stb.* F 321 (blz. 32—47).

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van het Statuut is bij Koninklijk besluit van 21 december 1945 bekendgemaakt in *Stb.* F 321 (blz. 80—95).

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1951, 90.

E. BEKRACHTIGING

De bekrachtigingen van het Handvest der Verenigde Naties (*Trb.* 1964, 109) gelden ingevolge artikel 93 van het Handvest ook voor het Statuut van het Internationale Gerechtshof.

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1951, 90 en *Trb.* 1956, 45.

De toetredingen tot het Handvest der Verenigde Naties (*Trb.* 1964, 109) gelden ingevolge artikel 93 van het Handvest ook voor het Statuut van het Internationale Gerechtshof.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1956, 119.

J. GEGEVENS**I**

Zie *Trb.* 1951, 90.

II**Aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Hof, op grond van artikel 36 van het Statuut**

Zie *Trb.* 1951, 90, *Trb.* 1952, 9, *Trb.* 1953, 57, *Trb.* 1956, 45 en 119, *Trb.* 1957, 235 en *Trb.* 1959, 38.

Onder 3. (Aanvaarding door andere Staten) dient het volgende te worden toegevoegd:

Frankrijk

10 juli 1959

„Uit naam van de Regering van de Franse Republiek aanvaard ik ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst tegenover andere Leden der Verenigde Naties die dezelfde verplichting aanvaardden, dat wil zeggen, op voorwaarde van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Hof overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut als verplicht voor een tijdvak van drie jaar en daarna, tot het tijdstip waarop kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle geschillen welke kunnen rijzen met betrekking tot feiten en omstandigheden die zich voordoen na het afleggen van deze verklaring, met uitzondering van:

- 1) geschillen ten aanzien waarvan de partijen een andere wijze van vreedzame beslechting zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- 2) geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens het internationale recht uitsluitend onder de nationale rechtsmacht vallen;
- 3) geschillen ontstaan uit oorlogen of internationale vijandelijkheden en geschillen ontstaan uit een crisis die van invloed zijn op de nationale veiligheid of die ontstaan uit enigerlei maatregel of handeling die daarop betrekking heeft;
- 4) geschillen met Staten die op het tijdstip waarop de feiten of omstandigheden die aanleiding zijn tot het geschil voorvallen, de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof

niet hebben aanvaard voor een periode ten minste gelijk aan die welke in deze verklaring wordt bepaald.”.

(w.g) COUVE DE MURVILLE

De verklaring werd op 10 juli 1959 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Kennisgeving van de beëindiging van de verklaring van 18 februari 1947 (*Trb.* 1951, 90, blz. 7) geschiedde op 10 juli 1959.

India

14 september 1959

„Ik heb de eer in opdracht van de President van India, uit naam van de Regering van de Republiek India, te verklaren dat zij in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst als verplicht aanvaardt, op voorwaarde van wederkerigheid, tot zodanig tijdstip waarop kennis wordt gegeven van beëindiging van die aanvaarding, ten aanzien van alle na 26 januari 1950 ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden en feiten welke zich na die datum voordoen, anders dan:

- 1) geschillen ten aanzien waarvan de partijen bij het geschil een andere wijze of andere wijzen van beslechting zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- 2) geschillen met de Regering van enigerlei Staat die op het tijdstip van deze Verklaring Lid is van het Gemenebest van Naties;
- 3) geschillen ten aanzien van aangelegenheden welke uitsluitend binnen de rechtsmacht van de Republiek India vallen;
- 4) geschillen ten aanzien van enig punt verband houdende met of ontstaan uit belligerente of militaire bezetting of het vervullen van enigerlei functies als gevolg van een aanbeveling of beslissing van een orgaan der Verenigde Naties, in overeenstemming waarmede de Regering van India verplichtingen op zich heeft genomen;
- 5) geschillen ten aanzien waarvan een andere partij bij het geschil de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof alleen heeft aanvaard in verband met of met betrekking tot het geschil; of waar de aanvaarding van 's Hof's verplichte rechtsmacht vanwege een andere partij bij het geschil minder dan twaalf maanden voor de inschrijving van het rekest, waarbij het geschil voor het Hof wordt gebracht, was nedergelegd of bekrachtigd;
- 6) geschillen met de Regering van een Staat waarmede de Regering van India op het tijdstip van een rekest om een geschil

voor het Hof te brengen geen diplomatieke betrekkingen onderhoudt.

Ik heb de eer enz.”.

(w.g.) C. S. JHA

*Permanent Vertegenwoordiger van India
bij de Verenigde Naties*

De verklaring werd op 14 september 1959 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Honduras

„De Regering van de Republiek Honduras, door het Nationale Congres bij Besluit no. 99 van 29 januari 1960 behoorlijk gemachtigd om de Verklaring bedoeld in artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof te hernieuwen,

Verklaart hierbij:

Dat zij haar op 19 april 1954 voor de tijd van zes jaar afgelegde en op 24 mei 1954 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegde Verklaring, welke termijn op 24 mei 1960 zal aflopen, hernieuwt, waarbij zij de rechtsmacht van het Hof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst als verplicht erkent tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, in alle rechtsgeschillen betreffende:

- a) de uitlegging van een verdrag;
- b) ieder punt van internationaal recht;
- c) het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, een schending van een internationale verplichting zou inhouden;
- d) de aard en de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verplichting.

Deze nieuwe Verklaring wordt afgelegd op voorwaarde van wederkerigheid, voor onbepaalde tijd, met ingang van het tijdstip waarop zij wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties.

Nationaal Paleis, Tegucigalpa, D.C., 20 februari 1960.”.

(w.g.) RAMON VILLEDA MORALES

Minister van Buitenlandse Zaken:

(w.g.) ANDRES ALVAREDO PUERTO

De verklaring werd op 10 maart 1960 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Zie voor de verklaring van 19 april 1954 *Trb.* 1956, 45, blz. 4.

Pakistan

12 september 1960

„Ik heb de eer, in opdracht van de President van Pakistan, uit naam van de Regering van Pakistan in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof de volgende verklaring af te leggen:

De Regering van Pakistan erkent de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst als verplicht tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, in alle rechtsgeschillen, gerezen na 24 juni 1948, betreffende:

- a) de uitlegging van een verdrag;
- b) ieder punt van internationaal recht;
- c) het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verplichting zou inhouden;
- d) de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verplichting;

met dien verstande dat de verklaring niet van toepassing is op:

- a) geschillen waarvan de beslechting door partijen aan andere rechtbanken wordt toevertrouwd krachtens reeds bestaande of in de toekomst nog te sluiten overeenkomsten; of
- b) geschillen met betrekking tot zaken die krachtens het internationale recht uitsluitend binnen de nationale rechtsmacht van Pakistan vallen;
- c) geschillen ontstaan uit een multilateraal verdrag, tenzij:
  - i) alle partijen bij het verdrag waarop de beslissing betrekking heeft ook partij zijn bij de voor het Hof gebrachte zaak, of
  - ii) de Regering van Pakistan bijzonderlijk met deze rechtsmacht instemt, en

met dien verstande wijders, dat deze verklaring van kracht blijft tot dat kennis zal worden gegeven van beëindiging.

Ik heb de eer enz.”.

(w.g.) SAID HASAN

*Buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur
Permanent Vertegenwoordiger van Pakistan
bij de Verenigde Naties*

De verklaring werd op 13 november 1960 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Kennisgeving van beëindiging van de verklaring van 23 mei 1957 (*Trb.* 1957, 235, blz. 6) geschiedde op 13 september 1960.

Somaliland

„Ik heb de eer uit naam van de Regering van de Republiek Somaliland te verklaren, dat de Republiek Somaliland in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Hof, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voorwaarde van wederkerigheid, als verplicht aanvaardt, tot zodanig tijdstip waarop kennis zal worden gegeven van beëindiging van die aanvaarding, in alle rechtsgeschillen die zich voordoen, anders dan geschillen ten aanzien waarvan een andere partij bij het geschil de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof alleen heeft aanvaard met betrekking tot of ten behoeve van het geschil; of waar de aanvaarding van 's Hofs verplichte rechtsmacht vanwege enige andere partij bij het geschil minder dan twaalf maanden voor de inschrijving van het request waarbij het geschil voor het Hof wordt gebracht, was nedergelegd of bekrachtigd.

De Republiek Somaliland behoudt zich tevens het recht voor om te allen tijde door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, en met ingang van het tijdstip van zodanige kennisgeving, de bovengenoemde voorbehouden of dezulke die later zijn toegevoegd, aan te vullen, te wijzigen of in te trekken.”

(w.g.) ABDULLAHI ISSA

Minister van Buitenlandse Zaken

Mogadiscio

25 maart 1963.

De verklaring werd op 11 april 1963 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Oeganda

„Hierbij verklaar ik namens de Regering van Oeganda, dat Oeganda de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst als verplicht erkent, op voorwaarde van wederkerigheid, met betrekking tot enige andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt.”

New York, 3 oktober 1963.

(w.g.) APOLLO K. KIRONDE

*Ambassadeur en Permanent Vertegenwoordiger
van Oeganda bij de Verenigde Naties*

De verklaring werd op 3 oktober 1963 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

New York, 27 november 1963

„Ik heb de eer, in opdracht van Harer Majesteits Minister van Buitenlandse Zaken, uit naam van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland te verklaren, dat zij de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voorwaarde van wederkerigheid, als verplicht aanvaardt in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Hof, tot zodanig tijdstip waarop kennis wordt gegeven van beëindiging van die aanvaarding, in alle geschillen gerezen na 5 februari 1930 ten aanzien van toestanden of feiten vallende na die datum, anders dan.

- (i) geschillen, ten aanzien waarvan partijen bij het geschil een andere wijze van vreedzame beslechting zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- (ii) geschillen met de Regering van enig ander land dat Lid is van het Britse Gemenebest, welke geschillen zullen worden beslecht op zodanige wijze als partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- (iii) geschillen ten aanzien van aangelegenheden die krachtens het internationale recht uitsluitend onder de rechtsmacht van het Verenigd Koninkrijk vallen;
- (iv) geschillen gerezen ten gevolge van gebeurtenissen voorgevallen tussen 3 september 1939 en 2 september 1945;
- (v) onverminderd de gelding van alinea (iv) hierboven, geschillen voortvloeiende uit of betrekking hebbende op enige vijandelijkheden, oorlog, staat van oorlog of belligerente of militaire bezetting, waarbij de Regering van het Verenigd Koninkrijk betrokken is of is geweest;
- (vi) geschillen betreffende alle aangelegenheden die krachtens enigerlei verdrag, conventie of andere internationale overeenkomst of akte waarbij het Verenigd Koninkrijk Partij is, van verplichte berechting of arbitrage zijn uitgesloten;
- (vii) geschillen, ten aanzien waarvan scheidsrechterlijke of gerechtelijke gedingen worden gevoerd of zijn gevoerd met enige Staat, die ten tijde van de aanvang van deze gedingen niet zelf de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof had aanvaard; en
- (viii) geschillen ten aanzien waarvan een andere partij bij het geschil de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof alleen heeft aanvaard met betrekking tot of ten behoeve van het geschil; of waar de aanvaarding van 's Hof's verplichte rechtsmacht vanwege enige andere partij

bij het geschil minder dan twaalf maanden voor de inschrijving van het rekest waarbij het geschil voor het Hof wordt gebracht, was nedergelegd of bekrachtigd.

De Regering van het Verenigd Koninkrijk behoudt zich tevens het recht voor om te allen tijde door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, en met ingang van het tijdstip van zodanige kennisgeving, de bovengenoemde voorbehouden of dezulke die later zijn toegevoegd, aan te vullen, te wijzigen of in te trekken.

Ik heb de eer enz.”.

(w.g.) PATRICK DEAN

De verklaring werd op 27 november 1963 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

Kennisgeving van beëindiging der verklaring van 26 november 1958 (*Trb.* 1959, 38, blz. 4) geschiedde op 27 november 1963.

Turkije

De verklaring van 22 mei 1947 (zie *Trb.* 1951, 90, blz. 8), welke reeds tweemaal werd verlengd voor een tijdvak van vijf jaar (zie *Trb.* 1956, 45, blz. 5, en *Trb.* 1959, 38, blz. 3), werd opnieuw verlengd voor een tijdvak van vijf jaar te rekenen van 23 mei 1962 af, blijkens een mededeling van 19 maart 1964 door de Permanent Vertegenwoordiger van Turkije bij de Verenigde Naties gericht tot de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties.

Kenia

12 april 1965

„Ik heb de eer te verklaren, uit naam van de Regering van de Republiek Kenia, dat zij, in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof de rechtsmacht ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst als verplicht erkent, op voorwaarde van wederkerigheid, tot zodanig tijdstip waarop kennis zal worden gegeven van beëindiging van die aanvaarding, ten aanzien van alle na 12 december 1963 ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden of feiten welke zich na die datum voordoen, anders dan:

1. geschillen ten aanzien waarvan de partijen bij het geschil een andere wijze of andere wijzen van beslechting zijn overeengekomen of zullen overeengekomen;
2. geschillen met de Regering van enigerlei Staat, die op het tijdstip van deze Verklaring Lid is van het Gemenebest van Naties of dit naderhand zal worden;
3. geschillen ten aanzien van aangelegenheden die krachtens de algemene regels van het internationale recht uitsluitend onder de rechtsmacht van Kenia vallen;

4. geschillen ten aanzien van enig punt verband houdende met of ontstaan uit belligerente of militaire bezetting of het vervullen van enigerlei functies als gevolg van een aanbeveling of beslissing van een orgaan der Verenigde Naties, in overeenstemming waarmede de Regering van Kenia verplichtingen op zich heeft genomen.

De Regering van de Republiek Kenia behoudt zich het recht voor om te allen tijde door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties de bovengenoemde voorbehouden aan te vullen, te wijzigen of in te trekken. Een dergelijke kennisgeving zal rechtsgevolg hebben op de datum van ontvangst door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Ik heb de eer enz.”.

(w.g.) JOSEPH MURUMBI

Minister van Buitenlandse Zaken

De verklaring werd op 19 april 1965 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd.

III

Aanvaarding van de rechtsmacht van het Hof door Staten die geen partij zijn bij het Statuut

Zie *Trb.* 1956, 45 en *Trb.* 1956, 119.

In overeenstemming met de voorwaarden, vastgesteld door de Veiligheidsraad bij resolutie van 15 oktober 1946 tot uitvoering van artikel 35, lid 2, van het Statuut heeft de Bondsrepubliek Duitsland op 24 mei 1961 ter griffie van het Hof een verklaring d.d. 29 april 1961 en op 29 januari 1965 een verklaring d.d. 18 januari 1965 nedergelegd, waarin de rechtsmacht van het Hof wordt aanvaard.

De hierboven genoemde verklaringen van de Bondsrepubliek Duitsland luiden in het Nederlands vertaald:

de Bondsrepubliek Duitsland

Bonn, 29 april 1961

„Uit naam van de Bondsrepubliek Duitsland en verwijzende naar het besluit van de Veiligheidsraad van 15 oktober 1946 heb ik de eer de volgende verklaring af te leggen:

Ten aanzien van alle geschillen welke mochten rijzen tussen haar en een der Partijen bij het Europees Verdrag nopens de vreedzame regeling van geschillen, aanvaardt de Bondsrepubliek Duitsland overeenkomstig de bepalingen van genoemd Verdrag, ipso jure en zonder

bijzondere overeenkomst, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof. Deze verklaring wordt evenwel op voorwaarde van wederkerigheid afgelegd.

Deze erkenning van de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof vindt plaats in overeenstemming met het Handvest der Verenigde Naties, alsook met de bewoordingen en de voorwaarden van het Statuut en het Reglement van het Hof.

De Bondsrepubliek Duitsland verbindt zich de uitspraken van het Hof te goeder trouw uit te voeren en alle verplichtingen welke ingevolge artikel 94 van het Handvest aan een Lid der Verenigde Naties worden opgelegd, tot de hare te maken.

Ik heb de eer enz.”.

(w.g.) VAN SCHERPENBERG

Deze verklaring werd op 24 mei 1961 ter Griffie van het Internationale Gerechtshof geregistreerd.

de Bondsrepubliek Duitsland

Bonn, 18 januari 1965

„Uit naam van de Bondsrepubliek Duitsland en verwijzende naar het besluit van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 15 oktober 1946 heb ik de eer de volgende verklaring af te leggen:

Ten aanzien van alle geschillen welke mochten rijzen tussen haar en een der Partijen bij het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 18 april 1961 en bij het Facultatief Protocol betreffende de verplichte regeling van geschillen, in het kader van genoemd Protocol, aanvaardt de Bondsrepubliek Duitsland de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof. Deze verklaring is mede van toepassing op de geschillen welke in het kader van artikel IV van het Facultatief Protocol betreffende de verplichte regeling van geschillen mochten rijzen uit het Facultatief Protocol betreffende de verkrijging van nationaliteit.

Deze erkenning van de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof vindt plaats in overeenstemming met het Handvest der Verenigde Naties alsook met de bewoordingen en de voorwaarden van het Statuut en het Reglement van het Gerechtshof. De Bondsrepubliek Duitsland verbindt zich, de uitspraken van het Gerechtshof te goeder trouw uit te voeren en alle verplichtingen welke ingevolge artikel 94 van het Handvest aan een Lid der Verenigde Naties worden opgelegd, tot de hare te maken.

Ik heb de eer enz.”.

(w.g.) CARSTENS

Deze verklaring werd op 29 januari 1965 ter Griffie van het Internationale Gerechtshof geregistreerd.

IV

Opdracht van rechtsmacht aan het Hof door bepalingen in internationale overeenkomsten

Zie *Trb.* 1956, 45.

Voor het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart (Chicago, 7 december 1944) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1962, 149.

Voor het Statuut van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (Londen, 16 november 1945) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 78.

Voor het Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties (Londen, 13 februari 1946) zie ook *Trb.* 1960, 33.

Voor het Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie (New York, 22 juli 1946) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 1.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie (Versailles, 28 juni 1919) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 41.

Voor het internationaal Verdrag nopens de bestrijding van de handel in meerderjarige vrouwen (Genève, 11 oktober 1933) zie ook *Trb.* 1961, 104.

Voor het Verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van en de handel in ontuchtige uitgaven (Genève, 12 september 1923) zie ook *Trb.* 1961, 108.

Voor het Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de Gespecialiseerde Organisaties (New York, 21 november 1947) zie ook *Trb.* 1965, 93

Voor het Verdrag van Brussel van 17 maart 1948 zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1957, 10

Voor het Verdrag nopens het wegverkeer (Genève, 19 september 1949) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 22.

Voor het Protocol nopens de verkeerstekens (Genève, 19 september 1949) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 23.

Voor de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Libanese Republiek inzake luchtvervoer (Beiroet, 20 september 1949) zie ook *Trb.* 1956, 146.

Voor de Internationale Sanitaire Regeling (Genève, 25 mei 1951) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1963, 178.

Voor de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Pakistan betreffende luchtdiensten (Karachi, 17 juli 1952) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 130.

Voor het Verdrag inzake de slavernij (Genève, 25 september 1926) zie ook *Trb.* 1963, 74.

Volgens de laatste opgave van het Hof wordt voorts in de volgende voor het Koninkrijk der Nederlanden van kracht zijnde internationale overeenkomsten rechtsmacht opgedragen aan het Hof:

Verdrag nopens de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie; Genève, 6 maart 1948; artikelen 55 en 56. Tekst in *Stb.* J 93. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1964, 164.

Resolutie I van de Diplomatieke Conferentie voor de nieuwe Rode Kruis Verdragen; Genève, 21 april—12 augustus 1949. Tekst in *Trb.* 1951, 72.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Keizerrijk Iran betreffende commerciële luchtdiensten tussen en via hun onderscheidene grondgebieden; Teheran, 31 oktober 1949; artikel 12. Tekst in *Trb.* 1952, 108. Zie ook *Trb.* 1956, 54.

Verdrag betreffende de status van vluchtelingen; Genève, 28 juli 1951; artikel 38. Tekst in *Trb.* 1951, 131. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1964, 14.

Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee door olie; Londen, 12 mei 1954; artikel XIII. Tekst en vertaling in *Trb.* 1955, 66. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1963, 108.

Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika; 's-Gravenhage, 27 maart 1956; artikel XXV. Tekst in *Trb.* 1956, 40. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1963, 54.

Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (CMR); Genève, 19 mei 1956; artikel 47. Tekst en vertaling in *Trb.* 1957, 84. Zie ook *Trb.* 1961, 48.

Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud; New York, 20 juni 1956; artikel 16. Tekst en vertaling in *Trb.* 1957, 121. Zie ook *Trb.* 1962, 106.

Europees Verdrag nopens de vreedzame regeling van geschillen; Straatsburg, 29 april 1957. Tekst en vertaling in *Trb.* 1957, 203. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 145.

Overeenkomst inzake de voorrechten en immuniteiten van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie; Wenen 1 juli 1959; paragraaf 34. Tekst in *Trb.* 1965, 49.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Guinea inzake het luchtverkeer; Conakry, 9 maart 1960; artikel 9. Tekst en vertaling in *Trb.* 1960, 43. Zie ook *Trb.* 1960, 146.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië voor de instelling en het onderhouden van geregelde luchtdiensten tussen en via hun onderscheidene grondgebieden; Amman, 24 augustus 1961; artikel 9. Tekst en vertaling in *Trb.* 1961, 118. Zie ook *Trb.* 1962, 107.

V

Opdracht van niet-rechterlijke functies aan het Hof of zijn President door bepalingen in internationale overeenkomsten

Zie *Trb.* 1956, 45.

Voor de Overeenkomst betreffende het Internationale Monetaire Fonds (Washington, 27 december 1945) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1962, 161.

Voor de Overeenkomst betreffende de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling (Washington, 27 december 1945) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1962, 162.

Voor het Verdrag van de Wereld Meteorologische Organisatie (Washington, 11 oktober 1947) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1964, 110.

Voor het Statuut van de Scheidsrechterlijke Commissie voor goederen, rechten en belangen in de Bondsrepubliek Duitsland (Bonn, 26 mei 1952) zie ook *Trb.* 1956, 53.

Voor de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Japan betreffende luchtdiensten ('s-Gravenhage, 17 februari 1953) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1964, 107.

Volgens de laatste opgave van het Hof worden voorts in de volgende voor het Koninkrijk der Nederlanden van kracht zijnde internationale overeenkomsten aan het Hof of aan de President van het Hof functies opgedragen, die van niet-rechterlijke aard zijn (benoeming van scheidsrechters, benoeming van leden van een verzoeningscommissie, enz.).

Overeenkomst nopens Duitse buitenlandse schulden; Londen, 27 februari 1953; artikelen 1 en 2. Tekst in *Trb.* 1955, 15. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1959, 90.

Verdrag inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict; 's-Gravenhage, 14 mei 1954; artikel 4. Tekst en vertaling in *Trb.* 1955, 47. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 53.

Verdrag inzake douanefaciliteiten ten behoeve van het toeristenverkeer en Aanvullend Protocol met betrekking tot de invoer van toeristische propagandabescheiden en toeristisch propagandamateriaal; New York, 4 juni 1954; artikel 21. Tekst in *Trb.* 1955, 122. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1963, 153.

Douaneverdrag inzake de tijdelijke invoer van particuliere wegvoertuigen; New York, 4 juni 1954; artikel 40. Tekst in *Trb.* 1955, 123. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1963, 154.

Verdrag inzake sociale zekerheid tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland; 's-Gravenhage, 11 augustus 1954; artikel 46. Tekst in *Trb.* 1954, 114. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1956, 74.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federale Volksrepubliek Zuidslavië betreffende geregelde luchtdiensten; Belgrado, 13 maart 1957; artikel XVI. Tekst en vertaling in *Trb.* 1957, 70. Zie ook *Trb.* 1958, 37.

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Zwitserse Bondsstaat inzake sociale verzekering; Bern, 28 maart 1958; artikel 20. Tekst en vertaling in *Trb.* 1958, 65. Zie ook *Trb.* 1958, 151.

Overeenkomst betreffende de Internationale Ontwikkelingsassociatie; Washington, 26 januari 1960; artikel X. Tekst en vertaling in *Trb.* 1960, 142. Zie ook *Trb.* 1961, 89.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Speciale Fonds van de Verenigde Naties inzake bijstand ten behoeve van Suriname; New York, 12 augustus 1960; artikel IX. Tekst in *Trb.* 1961, 57. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 69.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Speciale Fonds van de Verenigde Naties inzake bijstand ten behoeve van de Nederlandse Antillen; New York, 24 mei 1963; artikel IX. Tekst en vertaling in *Trb.* 1963, 159. Zie ook *Trb.* 1964, 46.

Uitgegeven de veertiende september 1965.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.